

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΛΑΡΙΩΝΑΣ: ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τα τεκταινόμενα στην Ουκρανία απέσπασαν την προσοχή του διεθνούς κοινού από το καθολικό πρόβλημα διώξεων κατά των χριστιανών, το οποίο επιδεινώνεται σταδιακά σε πολλές χώρες του κόσμου και ιδίως στη Μέση Ανατολή και την Αφρική. Σήμερα ένας στους τέσσερις χριστιανούς παγκοσμίως υφίσταται διακρίσεις, οι άνθρωποι εκτοπίζονται από τις πατρογονικές εστίες τους, παραβιάζονται τα δικαιώματά τους, διαπράττονται απαγωγές και φόνοι τους για θρησκευτικούς λόγους. Περί διαστάσεων της εξελισσόμενης τραγωδίας, αιτιών και διεξόδων για να αποφευχθεί η κλιμάκωση της βίας, βοήθειας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας και της Ρωσικής Πολιτείας στους υπό διωγμό χριστιανούς στη Συρία και τις λοιπές χώρες μιλάει στη συνέντευξή του στην ανταποκρίτρια του πρακτορείου ειδήσεων RIA "Novosti" κα Όλγα Λίπιτς ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

– Δεν είναι η πρώτη χρονιά που οι εκπρόσωποι των Εκκλησιών μας μεταφέρουν ανησυχητικές ειδήσεις για τη συρρίκνωση του χριστιανικού πληθυσμού της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής. Αυτό το θέμα επίσης συζητήθηκε από τους αρχηγούς των Ορθοδόξων Εκκλησιών και το διάστημα των εορτασμών της επετείου των 1025 ετών Εκχριστιανισμού των Ρως στη Μόσχα, το Κίεβο και το Μινσκ και στη Γενική Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών στην Κορέα, και στην Πανορθόδοξη Σύναξη Κωνσταντινουπόλεως τον περασμένο Μάρτιο. Σημειώθηκαν κάποιες θετικές εξελίξεις στο εν λόγω θέμα;

– Ο χριστιανισμός παραμένει η πλέον δεδιωγμένη θρησκεία ανά τον κόσμο. Σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές μελέτες από το 2007 έχει διπλασιασθεί ο αριθμός των χωρών, όπου οι χριστιανοί υφίστανται διώξεις: από 24 το 2007 έως 47 γύρω στο τέλος του 2012. Σήμερα ένας στους τέσσερις χριστιανούς παγκοσμίως υφίσταται διάκριση για θρησκευτικούς λόγους. Είναι πολύ έντονο το πρόβλημα των διώξεων σε βάρος των θρησκευτικών μειονοτήτων σε πολλές περιοχές της υφηλίου.

Από τις πλέον προβληματικές περιοχές είναι η Μέση Ανατολή, κοιτίδα του χριστιανισμού. Βλέπουμε ότι εκεί, όπου αποκτούν επιρροή οι εξτρεμιστές, οι θρησκευτικές μειονότητες δεν μόνο

υφίστανται διάκριση και καταπατούνται τα δικαιώματά τους, αλλά συχνά και υποφέρουν από τι ευρέων διαστάσεων διώξεις.

Ο φονταμενταλισμός και ο εξτρεμισμός με θρησκευτικό επικάλυμμα διαδίδεται από μια χώρα σε άλλη. Είναι αδύνατο πλέον να μιλήσουμε περί διακρίσεως σε βάρος των θρησκευτικών μειονοτήτων ως κάποια μεμονωμένα και τοπικού χαρακτήρος περιστατικά: σε μερικές περιοχές της υψηλίου οφθαλμοφανής είναι ότι πρόκειται πλέον για σταθερή τάση. Παρατηρούμε μαζική έξοδο των χριστιανών από την περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Αυτός είναι ο λόγος γιατί οι χριστιανοί ηγέτες όλο και περισσότερα μιλούν για τα κρούσματα διώξεων σε βάρος των χριστιανών. Ήταν πάρα πολύ μεγάλης σημασίας ειδικότερα το Μήνυμα των αρχηγών των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών κατά τη Σύναξη Κωνσταντινουπόλεως τον περασμένο Μάρτιο.

Μέσα στις επαφές μας με τους εκπροσώπους του Ισλάμ προσπαθούμε να τους μεταφέρουμε την ανησυχία μας για τα κρούσματα διώξεων σε βάρος των χριστιανών από όσους δηλώνουν μουσουλμάνοι. Προ ολίγων ημερών σε συνεδρία της συνήλθε η κοινή ομάδα εργασίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας και της Διευθύνσεως Θρησκευτικών Υποθέσεων της Τουρκίας, η οποία ασχολήθηκε με την κατάσταση των θρησκευτικών μειονοτήτων παγκοσμίως. Ο επικεφαλής της Τουρκικής αντιπροσωπείας Προϊστάμενος του Τμήματος Εξωτερικών Σχέσεων της ως άνω Διευθύνσεως κ. Mehmet Pacacı αποδέχθηκε ότι είναι πολύ έντονο το πρόβλημα του εξτρεισμού και της τρομοκρατίας με θρησκευτικά κίνητρα και ότι αυτό είναι κοινή απειλή τόσο για τους χριστιανούς όσο και για τους μουσουλμάνους. Οι Τούρκοι εταίροι μας με κατανόηση δέχθηκαν τον προβληματισμό που διατυπώσαμε σχετικά με την τύχη των χριστιανών της Μέσης Ανατολής.

– Σήμερα πώς εκδηλώνεται βασικά η προσβολή των δικαιωμάτων των χριστιανών; Πόσο επικίνδυνο να μείνουν στις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής και γιατί είναι αρκετοί που μένουν παρά τις υφιστάμενες απειλές;

– Κατά το παρόν στη Μέση Ανατολή σε βάρος των χριστιανών εξελίσσονται οι άνευ προηγουμένου διώξεις. Η ραγδαία εξάπλωση της τρομοκρατίας και του εξτρεισμού με θρησκευτικό επικάλυμμα οδήγησε σε μερικές χώρες στην πραγματική γενοκτονία των χριστιανών. Πληροφορούμαστε τακτικά τις βεβηλώσεις ή καταστροφές των χριστιανικών Ιερών Ναών, τις απαγωγές των κληρικών, τους αποκεφαλισμούς των χριστιανών, τους μαζικούς τάφους των δολοφονηθέντων χριστιανών, τους εκτοπισμούς των χριστιανικών οικογενειών από τις εστίες τους ή τις επιβολές φόρων, τους πυροβολισμούς των χριστιανικών γειτονιών. Οι εξτρεμιστές ως στόχο τους θέτουν μέσω τρομοκρατίας ή εξοντώσεως πλήρη εκτοπισμό των χριστιανών από τις εστίες τους. Πολλοί είναι οι χριστιανοί της Μέσης Ανατολής, οι οποίοι από τον φόβο αυτής της εξελίξεως αναγκαστικά

παίρνουν δρόμο για αλλοδαπή. Οι ηγέτες των χριστιανικών Εκκλησιών της Μέσης Ανατολής ενί στόματι δηλώνουν ότι οι χριστιανοί πρέπει να μείνουν στις εστίες τους, όπου είναι γηγενής πληθυσμός και κατοικούσαν εδώ πολύ πιο πριν από την εμφάνιση του Ισλάμ. Αρκετοί είναι όσοι θέλουν να μείνουν στις πατρίδες τους, πρόθυμοι να ακολουθήσουν τον Χριστό έως τέλους και σε περίπτωση ανάγκης να προσφέρουν τη ζωή τους υπέρ Αυτόν ως μάρτυρες. Πολύ πρόσφατα στην πόλη Χομς της Συρίας δολοφονήθηκε ο Ρωμαιοκαθολικός Ιερέας Φρασν βασν ντερ Λιουγκ, ο οποίος έμεινε στη χώρα περίπου μια πεντηκονταετία. Αρνήθηκε να φύγει διότι επιθυμούσε να ακολουθήσει την πορεία των εναπομεινάντων χριστιανών.

Έχω επανειλημμένως δηλώσει ότι οι Δυτικές χώρες, οι οποίες επί αιώνες στήριζαν τους χριστιανούς της περιοχής, αυτή τη στιγμή αρνούνται την υποστήριξή τους και σχεδόν επισήμως συνιστούν στους χριστιανούς να φύγουν από την περιοχή προκειμένου να εγκατασταθούν στις άλλες χώρες του κόσμου. Περί αυτού μου έλεγαν π.χ. οι Μαρωνίτες, οι οποίοι επί αιώνες ζούσαν στη Συρία και το Λίβανο. Απογοητεύθηκαν από τη στάση της Γαλλίας, η οποία τους στήριζε ιστορικά, ενώ τώρα αρνείται την προστασία. Η χώρα μας έμεινε η μόνη προστάτιδα των χριστιανών της περιοχής, σε αυτήν προσδοκούν πολλοί χριστιανοί, οι οποίοι έμειναν στα «φλεγόμενα σημεία».

– Σε τι κυρίως κατά τη γνώμη Σας οφείλονται οι φόνοι, οι απαγωγές και οι εν γένει διώξεις σε βάρος των χριστιανών στην περιοχή της Μέσης Ανατολής στις ημέρες μας; Ποια είναι η λύση του προβλήματος;

– Θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στο ότι οι εξελίξεις της λεγόμενης αραβική άνοιξης ακολουθούν τον παρόμοιο σενάριο, διότι τόσο στη Λιβύη, όσο και στην Αίγυπτο και το Ιράκ υπήρχαν «αυταρχικά καθεστώτα», σύμφωνα με τους απόλυτους χαρακτηρισμούς της Δύσεως. Οι ΗΠΑ και μερικές Ευρωπαϊκές χώρες έπραξαν το παν για την ανατροπή των καθεστώτων αυτών, επικαλούμενοι την επιθυμία οικοδόμησης δημοκρατικών κοινωνιών κατά τα δυτικά πρότυπα. Μάλιστα η εκάστοτε αλλαγή καθεστώτος γινόταν μέσω βίας και επαναστάσεως, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ιστορικές και θρησκευτικές παραδόσεις και το ανά τους αιώνες διαμορφούμενο σύστημα σχέσεων μεταξύ των τοπικών κοινοτήτων. Ως αποτέλεσμα ήταν η έντονη επιδείνωση των εσωτερικών αντιφάσεων και οι εξτρεμιστές και τρομοκράτες από άλλες περιοχές του κόσμου να κατακλύσουν τις χώρες αυτές.

Μια άλλη αιτία είναι η ευρεία διάδοση των ακραίων θρησκευτικών πεποιθήσεων κάτι, για το οποίο ενδιαφέρονται οι δυνάμεις επιρροής στην περιοχή του Περσικού κόλπου. Δεν ήταν σπάνιες οι περιπτώσεις όταν μετά το κήρυγμα της Παρασκευής από Ιμάμη ο μουσουλμανικός όχλος επιτίθετο κατά των χριστιανικών Εκκλησιών.

Κατά την άποψή μου για να λυθεί το πρόβλημα διώξεων και διακρίσεως σε βάρος των χριστιανών

είναι ανάγκη πρώτον να λειτουργήσουμε σχετικούς πολιτικούς μηχανισμούς.

Στις χώρες, όπου οι θρησκευτικές μειονότητες υφίστανται διώξεις θα πρέπει υπό τον έλεγχο της διεθνούς κοινότητας να τεθεί σε λειτουργία ένας σαφής μηχανισμός προστασίας αυτών από τη διάκριση και των διώξεων. Οι πλέον ανεπτυγμένες χώρες θα πρέπει να παρέχουν πολιτική και οικονομική ενίσχυση στις αρχές εκείνων των χωρών υπό τον όρο την εξασφάλιση προστασίας των θρησκευτικών μειονοτήτων.

Δεύτερον είναι σημαντικό οι θρησκευτικοί ηγέτες να διδάσκουν το ποίμνιό τους να έχουν ανεκτικότητα απέναντι στους οπαδούς των λοιπών θρησκειών.

– Ποίες χώρες παραμένουν οι κύριες εστίες έντασης; Πώς είναι η ζωή των Κοπτών και λοιπών χριστιανών στην Αίγυπτο με την άνοδο νέων αρχών;

– Την μεγαλύτερη ανησυχία μας προκαλεί η κατάσταση της χριστιανικής κοινότητας στη Συρία. Οι χριστιανοί στη χώρα ανέρχονταν σε 10% (περίπου 2 εκ.) του συνολικού πληθυσμού. Έχω επανειλημμένως επισκεφθεί τη χώρα και είδα προ πολεμικής συγκρούσεως την ειρηνική συνύπαρξη των διαφόρων θρησκειών. Και όμως τώρα στο έδαφος της Συρίας δραστηριοποιούνται ποικίλες συμμορίες, οι οποίες με τρόπο συστηματικό εξαφανίζουν τους χριστιανούς και εκπροσώπους άλλων θρησκευτικών κοινοτήτων.

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία έχουν δολοφονηθεί περισσότεροι από χίλια χριστιανοί, έχουν καταστραφεί ή υπέστησαν ζημιές περίπου εκατόν χριστιανικοί Ιεροί Ναοί και Μονές. Οι 600 χιλιάδες και πλέον χριστιανοί αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις οικίες τους με την πλειοψηφία τους να πάρει το δρόμο της ξενιτιάς. Μόλις πρόσφατα, στις 21 Μαρτίου 2014, ομάδα ακραίων επιτέθηκε στην κατοικημένη από τους Αρμένιους πόλη Κεσάμπ της βόρειας Συρίας. Σχεδόν ολόκληρος ο πληθυσμός αναγκάστηκε να φύγει διότι έμεινε χωρίς τα προς το ζην. Στο τέλος Μαρτίου για άλλη μια φορά στη Δαμασκό χτυπήθηκε η χριστιανική συνοικία Τζεραμάνα, ενώ στο Χαλέπι βλήμα όλμου έπληξε το κτίριο της Αρμενικής Εκκλησίας. Μεγάλο προβληματισμό μας προκαλεί το μέλλον της «Κοιλιάδας του χριστιανισμού», μιας περιοχής της Συρίας, όπου μετακόμισαν και εγκαταστάθηκαν οι χριστιανοί από το Χομς και άλλες κατειλημμένες από τους μαχητές πόλεις. Πρόσφατα οι μαχητές έκαναν απόπειρες να τους επιτεθούν, αλλά προς το παρόν οι απόπειρες αυτές αποκρούστησαν.

Την τελευταία δεκαετία στο Ιράκ ο αριθμός των χριστιανών μειώθηκε κατά δέκα φορές: παλαιότερα ανέρχονταν σε περίπου 1,5 εκ. ενώ τώρα έχουν μείνει λιγότεροι από 150 χιλιάδες και μάλιστα κατοικούν βασικά σ' εκείνο το μέρος της χώρας, το οποίο ελέγχεται από τους Κούρδους.

Όσον δε αφορά τους χριστιανούς της Αιγύπτου, δεν δέχονται καταπιέσεις τις σημερινές αρχές, το κλίμα των διαθρησκειακών σχέσεων βελτιώθηκε σημαντικά εκεί. Όμως οι οπαδοί των ακραίων ισλαμικών κομμάτων εξακολουθούν να προβαίνουν σε μεμονωμένες επιθέσεις. Μόλις πρόσφατα κοπέλα χριστιανή Κόπτρια Μαρία Σαμέχ θανατώθηκε βάναισα σε επίθεση κατά της Εκκλησίας στο Κάιρο.

Στο Πακιστάν ισχύει ο σκληρός νόμος «Περί βλασφημίας». Γίνεται συχνή κατάχρηση του νόμου για να ξεκαθαρίσουν λογαριασμούς με τους χριστιανούς, διότι η παράβασή του συνεπάγεται τη θανατική ποινή. Επιπλέον γίνονται τακτικά πογκρόμ στη χώρα κατά των χριστιανικών συνοικιών και επιθέσεις κατά των χριστιανών. Στις 22 Σεπτεμβρίου 2013 στο Πεσαβάρ πραγματοποιήθηκε το τρομοκρατικό χτύπημα που στοίχισε τη ζωή σε 81 άτομα και άφησε 145 τραυματίες. Μια μέρα αργότερα όχλος ακραίων μουσουλμάνων ερήμωσε χριστιανική συνοικία στο Λαχόρ.

Λυπηρή κατάσταση διαμορφώθηκε μετά το 2011 στη Λιβύη. Τα περισσότερα μέλη της ολιγάριθμης χριστιανικής κοινότητας αναγκάστηκαν να φύγουν από τη χώρα. Οι εναπομείναντες σε πλειοψηφία τους είναι Κόπτες της Αιγύπτου, οι οποίοι τακτικά δέχονται θανάσιμες επιθέσεις.

Η ιδεολογία του θρησκευτικού εξτρεμισμού και μίσους εξαπλώνεται δυναμικά και σε λοιπές Αφρικανικές χώρες. Η αδυναμία των αρχών σε κράτη της Αφρικής έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της αντιπαραθέσεως μεταξύ των θρησκειών.

Μεγάλος αριθμός χριστιανών έπεσε θύμα των εξτρεμιστών στη Νιγηρία. Ομάδα ακραίων «BokoHaram» καθώς και οι νομαδικές μουσουλμανικές φυλές επιτίθενται τακτικώς στα χριστιανικά χωριά, σφαγιάζοντας όσους απαντούν στο δρόμο. Ούτε μια εβδομάδα δεν περνάει χωρίς να πληροφορούμεθα νέους φόνους δεκάδων και ενίοτε εκατοντάδων χριστιανών στη χώρα αυτή. Μόνο το 2013 σύμφωνα με τα στατιστικά στη Νιγηρία θανατώθηκαν 1200 χριστιανοί.

Στη Σομαλία ομάδα ακραίων ισλαμιστών «AshShabaab» κήρυξε ανοιχτό πόλεμο κατά των χριστιανών. Πρόσφατα στην πόλη Μπαράβα μαχητές αυτής της ομάδας αποκεφάλισαν δυο χριστιανούς μπροστά στα δικά τους παιδιά. Δεν είναι το μοναδικό περιστατικό υπάρχουν και πολλά άλλα. Οι ακραίοι του «AshShabaab» φέρνουν ευθύνη και πολλών τρομοκρατικών ενεργειών στις όμορες χώρες. Μέσα στις προθέσεις των ισλαμιστών είναι η πλήρης εκκαθάριση των χριστιανών και για να πετύχουν αυτό είναι πρόθυμοι να διαπράξουν κάθε έγκλημα, κάτι, το οποίο δηλώνουν επισήμως.

Στη νήσο Ζανζιμπάρ της Τανζανίας οι χριστιανοί συνέχεια δέχονται επιθέσεις σε βάρος τους. Σε χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας οι χριστιανικές μειονότητες υφίστανται διώξεις και διάκριση από τους οπαδούς των ακραίων μορφών Ινδουισμού, Βουδισμού και Ισλάμ.

– Στη Συρία πρόσφατα απελευθερώθηκαν οι μοναχές από την πόλη Μααλούλα, αλλά μέχρι σήμερα παραμένουν αιχμάλωτοι χριστιανοί κληρικοί και ειδικότερα δε δυο Μητροπολίτες, απαχθέντες πριν από ένα χρόνο. Γνωρίζετε τίποτε για την τύχη τους;

– Δυστυχώς έρχονται μόνο ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες σχετικά με τους απαχθέντες. Ειδικότερα δε αυτό αφορά τις πληροφορίες για το θάνατο ή τραυματισμό ενός από τους δυο Μητροπολίτες στα διασταυρωμένα πυρά. Επίσης υπήρχαν πληροφορίες ότι οι Μητροπολίτες ευρίσκονται στα σύνορα στο έδαφος της Τουρκίας. Ουδεμία όμως πληροφορία επιβεβαιώθηκε.

– Πως βοηθάει και προτίθεται στο περαιτέρω να βοηθά τους αδελφούς στην πίστη η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας; Σε ποια ακριβώς «φλεγόμενα σημεία» της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής και πως υπηρετούν οι εκπρόσωποί της σήμερα και ποία προβλήματα αντιμετωπίζει;

– Είναι από τις προτεραιότητες της εξωτερικής δράσεως της Ορθόδοξη Εκκλησίας της Ρωσίας η παροχή βοήθειας στους εμπερίστατους χριστιανούς της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής. Αυτό το θέμα το έχουν συνέχεια υπόψη τους τόσο ο Αγιώτατος Πατριάρχης όσο και η Ιερά Σύνοδος.

Προσπαθούμε να παρέχουμε κάθε βοήθεια στους υπό διωγμό αδελφούς μας στην πίστη. Έτσι το περασμένο καλοκαίρι με ευλογία του Αγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου κηρύχθηκε έρανος αγάπης στις ενορίες της Ρωσίας με αποτέλεσμα να συγκεντρωθεί το ποσό πάνω από 1.3 εκ. δολάρια ΗΠΑ, το οποίο και διατέθηκε στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Αντιοχείας. Με ευλογία του Αγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίλλου ο Αυτοκρατορικός Ορθόδοξος Παλαιστινιακός Σύλλογος ανέλαβε συλλογή και αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας προς τη Συρία με αποδέκτες όχι μόνο τους χριστιανούς αλλά και τους μουσουλμάνους. Έχουν ήδη σταλεί στη Δαμασκό εννέα παρτίδες ανθρωπιστικής βοήθειας και προετοιμάζεται η αποστολή της δεκάτης.

Επιπλέον στα διεθνή φόρα και στις συναντήσεις με πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας μας συνέχεια θέτουν το θέμα διώξεων και διακρίσεως σε βάρος των χριστιανών.

Όσον δε αφορά την παρουσία της Εκκλησίας μας στα «φλεγόμενα σημεία», να σημειώσω ότι πρόσφατα διορίσθηκε νέος εκπρόσωπος της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ρωσίας παρά τον Πατριάρχη Αντιοχείας και πάσης Ανατολής και είναι ο Ηγούμενος Αρσένιος Σοκολώφ. Ο π. Αρσένιος σχετικά πρόσφατα υπεράσπισε διδακτορική διατριβή στο Θεολογικό Ινστιτούτο Μεταπτυχιακών και Διδακτορικών Σπουδών Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος. Ευρίσκεται μόνιμα στη Βηρυτό και τακτικά επισκέπτεται και τη Συρία.

Οι ιερείς μας υπηρετούν και σε άλλες εμπερίστατες χώρες, όπου εκεί υπάρχει ανάγκη διαπομπάνσεως των Ρωσόφωνων κοινοτήτων.

– Πώς εκτιμάτε τις διορθόδοξες, τις διαχριστιανικές και τις διαθρησκευτικές προσπάθειες με στόχο την επικράτηση ειρήνης και διαφύλαξη της χριστιανικής παρουσίας στην κοιτίδα του χριστιανισμού;

– Είναι ευχάριστο ότι πολλές χριστιανικές Εκκλησίες δεν αδιαφόρησαν για την κατάσταση διαμορφωθείσα στις χώρες της Μέσης Ανατολής. Άλλωστε δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς, διότι η αδελφική βοήθεια και υποστήριξη είναι από τις βασικές έννοιες του χριστιανισμού.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας δυναμικά και με συνέπεια υπερασπίζεται τα δικαιώματα του χριστιανικού πληθυσμού της Μέσης Ανατολής για ειρηνική συνύπαρξη και ελευθερία του θρησκευείν. Η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας απηύθυνε επανειλημμένως εκκλήσεις προς τους διεθνείς ηγέτες και τη διεθνή κοινότητα για να συνδράμουν στην τάχιση παύση της αιματοχυσίας στο χώρο της ιστορικής παρουσίας των χριστιανών. Μετάσχοντες της εν Κωνσταντινουπόλει Συνάξεως των Προκαθημένων και αντιπροσώπων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών από 6 έως 9 Μαρτίου ε.ε. δήλωσαν την υποστήριξή τους προς τους χριστιανούς της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής και τη συμπάθεια στα θύματα του πολέμου στη Συρία.

Το διάστημα του ενός έτους που μεσολάβησε από την εκλογή στον Αποστολικό θρόνο Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου έτυχα να τον συναντήσω δυο φορές και από τα κυριότερα θέματα που συζητήσαμε ήταν η διαφύλαξη της χριστιανικής κληρονομιάς και η προστασία του χριστιανικού πληθυσμού της Μέσης Ανατολής. Θέλω να επισημάνω ότι ο Ρωμαίος Ποντίφικας μοιράζεται την ανησυχία μας σχετικά με την τύχη των χριστιανών στην περιοχή.

Στις συναντήσεις μου και εκδηλώσεις με συμμετοχή των εκπροσώπων των προτεσταντικών Εκκλησιών και παραδοσιακών θρησκειών προπαντός των μουσουλμάνων θέτω συνέχεια προς συζήτηση το θέμα του εμπερίστατου των οπαδών του Χριστού.

Ωστόσο πιστεύω ότι θα μπορούσε να είναι πιο δυναμική η διορθόδοξη, η διαχριστιανική και η διαθρησκευτική συνεργασία για την προστασία των χριστιανικών μειονοτήτων στις χώρες της Μέσης Ανατολής. Ελπίζω ότι όλο και περισσότερες χριστιανικές Εκκλησίες και παραδοσιακές θρησκευτικές κοινότητες θα εμπλακούν σε αυτή τη σπουδαία αποστολή. Μόνο από κοινού θα μπορέσουμε να σώσουμε από τη βία τους αδελφούς και τις αδελφές μας σε αυτό τον αρχαίο χώρο, όπου για πρώτη φορά εμφανίζεται ο όρος «χριστιανός».

– Σχολιάστε μας τη δράση των διεθνών οργανισμών και των ηγέτιδων χωρών;

Κατά πόσο είναι αποτελεσματική;

- Όπως είναι γνωστό στις 21 Ιανουαρίου 2011 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε ψήφισμα «Περί καταστάσεως των χριστιανών υπό το φως της προστασίας της ελευθερίας της θρησκείας», η οποία καταδικάζει τις διώξεις των χριστιανών στην Αίγυπτο, τη Νιγηρία, το Πακιστάν, το Ιράκ, το Ιράν και τις Φιλιππίνες. Το παρόν ψήφισμα προέβλεπε δημιουργία ενός μηχανισμού ελέγχου εξασφάλισης της ελευθερίας συνειδήσεως παγκοσμίως με κυρώσεις κατά των κρατών παραβατών. Έχουν περάσει τρία χρόνια έκτοτε αλλά ο εν λόγω μηχανισμός του ψηφίσματος δεν έχει ακόμα δημιουργηθεί.

Εδώ και τρία χρόνια χύνεται αίμα στη Συρία, πεθαίνουν και εκτοπίζονται οι πιστοί υιοί και θυγατέρες της, ενώ οι διεθνείς θεσμοί δεν αντιδρούν στις παραβάσεις δικαιωμάτων του φιλήσυχου πληθυσμού της χώρας, συμπεριλαμβανομένου και του χριστιανικού. Να πω κάτι περισσότερο: οι ενέργειες και οι δηλώσεις εκπροσώπων των δυτικών χωρών δεν συμβάλλουν στην επούλωση των τραυμάτων της πολεμικής αντιπαραθέσεως, αλλά μάλλον στην περαιτέρω πόλωση της κοινωνίας. Φρονώ ότι όλες οι εμπλεκόμενες στη συριακή κρίση διεθνείς πολιτικές δυνάμεις πρέπει με ευθύνη να αντιμετωπίζουν τα τεκταινόμενα στη Συρία βάσει των συμφερόντων του Συριακού λαού.

- Να αναμένουμε επίλυση του συριακού από τον επόμενο γύρο διαπραγματεύσεων στη Γενεύη ή μήπως να αναζητηθούν οι εναλλακτικές λύσεις; Ποιες είναι κατά την άποψή Σας οι προοπτικές εξέλιξης της καταστάσεως γύρω από τους χριστιανούς της Μέσης Ανατολής;

- Θέλω να τονίσω ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας, η οποία ανησυχούσε έντονα για τα τραγικά συμβάντα στην αρχαία γη της Συρίας, έτρεφε μεγάλες ελπίδες για τους δυο γύρους διαπραγματεύσεων «Γενεύη-2». Το ίδιο το γεγονός συμμετοχής στο τραπέζι διαπραγματεύσεων των δυο αντιμαχόμενων πλευρών θα μπορούσε να είναι σημείο καμπής για να σταματήσει η αιματοχυσία στη χώρα. Πέρασε αρκετός καιρός από τη λήξη του συνεδρίου, αλλά όπως και παλαιότερα σκοτώνονται φιλήσυχοι άνθρωποι, καταστρέφονται Ναοί, εκατομμύρια Σύριοι περιπλανιούνται αναζητώντας τον πιο ασφαλή τόπο διαμονής. Και δεν συμβαίνει αυτό διότι οι ειρηνικές διαπραγματεύσεις απέβησαν άκαρπες, αλλά εξαιτίας της συνεχιζόμενης έξωθεν οικονομικής και στρατιωτικής ενισχύσεως των τρομοκρατικών δυνάμεων. Πιστεύω ότι και στο περαιτέρω πρέπει να επιμείνουμε στην απόλυτη άρνηση υποστήριξης προς τους φονταμενταλιστές.

Όπως έχω αναφέρει πάνω μόλις πρόσφατα φρίκη στη διεθνή κοινότητα προκάλεσε η αδυσώπητη εκτέλεση των Αρμενίων στη συριακή πόλη Κεσάμπ. Αξιοθαύμαστο είναι ότι αυτό το κακούργημα δεν καταδικάσθηκε από τη διεθνή κοινότητα: οι διεθνείς οργανισμοί αποσιώπησαν αυτό ενώ τα διεθνή

μέσα μαζικής ενημέρωσης περιορίστηκαν στις ολιγόλογες ειδήσεις. Παρά ταύτα η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας δεν εγκαταλείπει προσπάθειες να επιστήσει την προσοχή των εθνικών κυβερνήσεων και διεθνών θεσμών τόσο στα γεγονότα στο Κεσάμπ, όσο και στο πρόβλημα της βίας εν γένει και του εκτοπισμού των χριστιανών από τη χώρα αυτή και της περιοχής της Μέσης Ανατολής.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/51535/>